

rekurentů, že k žádanému zatížení pozemků výměnkem není třeba svolení Státního pozemkového úřadu, protože jde o výměnek pro rodiče při odstupu pozemků na syna a na jeho manželku. Podle § 2 odst. (4) písm. a) malého přidělového zákona, jehož se dovolací rekurenti pro své stanovisko dovolávají, netřeba svolení Státního pozemkového úřadu, jde-li o zcizení nebo pacht mezi manžely nebo s rodičů na potomky a jejich manžely, nikoli však, jde-li o zatížení, byť i to bylo zatížení výměnkem pro rodiče, přidělený pozemek zcizující. Rekursní soud, nevyhověv žádosti dovolacích rekurentů o vklad výměny, nepochybil.

Čís. 12995.

Byla-li žaloba doručena osobě téhož jména se žalovanou, již žalobce nemínil žalovati, nestala se tato osoba stranou rozepře. V napotomním udání rozeznávacího znaménka («mladší»), nelze spatřovati změnu žaloby.

Prvý rok, konaný s osobou, již byla žaloba neprávem doručena, jest k žalobcovu návrhu zrušiti, a žalobní odpověď jí podanou vrátiti.

Osoba, již byla žaloba neprávem doručena, nemá proti žalobci nárok na náhradu útrat podle §§ 40, 55 c. ř. s., nýbrž se může jich náhrady domáhati na žalobci jen pořadem práva.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1933, R II 460/33.)

V žalobě, zadané na krajském soudě byla označena jako žalovaná »Marie Zemanová v Š. čís. 15«. V tomto domě však bydlely dvě Marie Zemanové. Žaloba byla doručena Marii Zemanové s t a r š í, za níž se dostavil k prvému roku ze dne 20. dubna 1933 její vykázaný právní zástupce. Při tomto prvém roku bylo uloženo žalované, by podala žalobní odpověď do 11. května 1933. Podáním ze dne 28. dubna 1933 (č. l. 4) oznámil žalobce prvému soudu, že žaloba nebyla doručena správně žalované. Marii Zemanové m l a d š í, a navrhl, by první rok ze dne 20. dubna 1933 byl prohlášen za zmatečný, by byl nařízen nový rok a k němu by byla předvolána Marie Zemanová mladší a předložil za tím účelem nové vyhotovení žaloby určené pro Marii Zemanovou mladší. S o u d p r v é s t o l i c e usnesením ze dne 29. dubna 1933 zrušil první rok ze dne 20. dubna 1933 a nařídil nové doručení žaloby Marii Zemanové mladší a zároveň ustanovil nový první rok na den 16. května 1933. D ů v o d y: Podle tvrzení žalující strany jest žalována žalobou, o níž tu jde, Marie Zemanová mladší, majitelka domu. Ježto však žaloba doručena byla Marii Zemanové starší, s kterou byl proveden první rok, nebyla žaloba řádně žalované doručena a nebyl první rok dne 20. dubna 1933 konán se žalovanou, nýbrž s osobou zcela jinou. Bylo proto tento první rok zrušiti a naříditi nové doručení žaloby a nový první rok. Žalobní odpověď, podanou včas Marii Zemanovou starší, vrátil jí s o u d p r v é s t o l i c e usnesením ze dne 22. května 1933 s p o d o t k n u t í m, že usnesením ze dne 29. dubna 1933 bylo jednání při prvém roku ze dne 20. dubna 1933 jako zmatečné zrušeno, ježto žalovanou je Marie

Zemanová mladší. Rekurzní soud vyhověl rekursu Marie Zemanové starší a 1. změnil usnesení prvního soudu ze dne 29. dubna 1933 v ten rozum, že zamítl návrh žalobce, by byl ustanoven nový první rok a by byla k němu obeslána jako žalovaná Marie Zemanová mladší, majitelka nemovitosti v Š., 2. usnesení ze dne 22. května 1933 zrušil a uložil prvnímu soudu, by přijal žalobní odpověď Marie Zemanové starší k soudu, ve věci dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Není sporu o tom, že se i stěžovatelka jmenuje Marie Zemanová a bydlí rovněž v Š., Masarykovo nám. č. 15, kde ovšem bydlí ještě druhá Marie Zemanová ml. Nemá proto v zákoně opory návrh žalující strany, aby první rok, jenž byl proveden se stěžovatelkou, byl jako zmatečný zrušen. Tímto návrhem obchází žalující strana nedostatek legitimace ke sporu se stěžovatelkou a chce docílit, by do sporu vstoupil nový podmět. Toho však nemůže docílit pouhou změnou žaloby po stránce subjektivní (rozh. čís. 8774 sb. n. s.). Poněvadž žaloba byla doručena osobě v žalobě označené, nebyl první rok se stěžovatelkou zmatečným, neboť nejde o nesprávné doručení, nýbrž o nedostatečné označení strany, která měla býti vlastně žalována. V tom ovšem není zmatku v právním slova smyslu a neměl proto soud první stolice tomuto návrhu vyhověti, nýbrž měl návrh doručiti stěžovatelce, a, kdyby tato se změnou žaloby nesouhlasila (jejího souhlasu bylo totiž zapotřebí ke změně žaloby podle § 235 c. ř. s.), měl po žalobní odpovědi žalobu zamítnouti rozsudkem, jestliže by žalobce žalobu proti stěžovatelce nevzal zpět, což by ovšem mělo v zápětí jeho povinnost k náhradě útrat. Tím jest odůvodněno též rozhodnutí, pokud jím bylo uloženo procesnímu soudu, by o žalobní odpovědi zahájil předepsané řízení.

Nejvyšší soud k žalobcovu dovolacímu rekursu obnovil usnesení prvního soudu ze dne 29. dubna 1933 a ze dne 22. května 1933; návrh dovolacího rekurenta na přisouzení útrat dovolacího rekursu proti Marii Zemanové starší zamítl.

Důvody:

V souzeném případě byla v žalobě jako žalovaná označena »Marie Zemanová, Š. čís. 15«. Žaloba byla doručena skutečně osobě toho jména a bydliště, jak bylo uvedeno v žalobě, a za tuto osobu se dostavil k prvnímu roku dne 20. dubna 1933 její plnou mocí vykázaný právní zástupce. Podle obsahu protokolu ze dne 20. dubna 1933 žalobce při prvním roku vůbec neprohlásil, že tuto osobu nemíní žalovati, nýbrž přednesl žalobu a soudce pak prohlásil usnesení, že žalovaná má podati odpověď na žalobu do 11. května 1933 pod zákonnými následky. Teprve dne 28. dubna 1933 oznámil žalobce procesnímu soudu podáním (č. l. 4), že žaloba nebyla doručena správně žalované, Marii Zemanové mladší, majitelce domu v Š., nýbrž její tchyni, která prý jest výměnkářkou a nemá nemovitého majetku. V tomto podání žalobce navrhl, aby první rok ze dne 20. dubna 1933 byl prohlášen za zmatečný, by byl nařízen nový rok a k němu by byla předvolána Marie Zemanová mladší. Za tím účelem předložil žalobce zároveň nové vyhotovení žaloby určené

pro Marii Zemanovou mladší. Soud první stolice usnesením ze dne 29. dubna 1933 žalobcovu návrhu vyhověl, zrušil první rok ze dne 20. dubna 1933 a nařídil nové doručení žaloby Marii Zemanové mladší. Toto usnesení bylo však doručeno právnímu zástupci Marie Zemanové starší teprve dne 20. června 1933 na dodatečný příkaz procesního soudce ze dne 19. června 1933, kdežto Marie Zemanová starší podala odpověď na žalobu již dne 12. května 1933 (na poštu dne 11. května 1933). Avšak první soud usnesením ze dne 22. května 1933 vrátil tuto žalobní odpověď právnímu zástupci Marie Zemanové st. s podotknutím, že jednání při prvním roku ze dne 20. dubna 1933 bylo usnesením ze dne 29. dubna 1933 zrušeno jako zmatečné, ježto žalovanou jest Marie Zemanová m l. Z vyličeného stavu věci plyne, že žaloba zněla proti Marii Zemanové bez označení, zda proti starší či mladší. Žalobce prohlásil v podání č. l. 4, že skutečnou žalovanou je Marie Zemanová m l a d š í, že žaloba byla tedy mylně doručena Marii Zemanové starší v témže domě bydlící, a že se omyl sběhl jen následkem neudání onoho dodatku (t. j. »mladší«), který žalobce neuvedl proto, že nevěděl, že jsou toho jména dvě osoby, snacha a tchyně. Kdyby žalobce podal žalobu skutečně proti Marii Zemanové starší, byl by spor proti ní zahájen (§ 232 c. ř. s.) a byla by žalobci nastala procesuální povinnost, by vzal po vysvětlení omylu žalobu proti ní zpět, ale v tomto případě ji zpět vzít nemohl, jak to rekursní soud na něm žádá, protože by to nebylo odpovídalo skutečnosti, když ji na Marii Zemanovou starší nepodal. Nezbyvalo nic jiného, než poznačiti pravou žalovanou nyní lépe s udáním rozeznávacího dodatku »mladší«. Neprávem spatřuje rekursní soud v tomto postupu žalobcově změnu žaloby po stránce subjektivní (§ 235 c. ř. s.), neboť žalobce svou p ů v o d n í ž a l o b u n i j a k n e z m ě n i l, nýbrž jeho návrh (č. l. 4) čelil jen k tomu, aby další dodatečně soudu předložené vyhotovení p ů v o d n í n e z m ě n ě n é ž a l o b y bylo doručeno jiné osobě než Marii Zemanové starší (jež vůbec nebyla žalována), a aby s p r a v o u žalovanou, nyní zřetelněji označenou, byl zahájen a proveden spor. Žalobce je pánem rozepře, jest mu ponecháno na vůli, koho chce žalovati, a náleží mu jen, aby žalovanou stranu přesně označil podle jména, zaměstnání a bydliště (§§ 78 a 75 čís. 1 c. ř. s.) tak, aby žaloba této osobě mohla býti soudem doručena. Příčilo by se této zásadě, kdyby žalobce musil pokračovati v rozepři proti n e p r a v é m u žalovanému, jehož nežaloval a žalovati ani nemínil, a to jen pro pouhou skutečnost, že bydlí dvě osoby téhož jména v témže domě a že žaloba byla důsledkem toho doručena jedné z nich, kterou však žalobce žalovati nemínil. Že v souzeném případě Marie Zemanová s t a r š í se žalobou nic nemá činiti, vysvítá z okolnosti, že žaloba podle svého obsahu čelí proti m a j i t e l c e n e m o v i t o s t í vl. č. 199, 691 a 190 v Š., domáhajíc se na ní, aby k vydobytí pohledávky žalobcovy trpěla provedení exekuce na tyto knihovní vložky, a že Marie Zemanová starší, jak nepopřeno, vlastníci dotčených nemovitostí vůbec není a ani v době podání žaloby nebyla. Nebyla-li žaloba doručena pravé žalované a byl-li první rok konán s osobou na sporu n e z ú č a s t ě n o u a k zastoupení pravé žalované neoprávněnou, nemůže takový první rok býti zachován,

protože tu šlo v příčině p r a v é žalované o zmatek podle č. 4 § 477 c. ř. s., neboť skutečně žalované byla tu nedoručením odňata možnost před soudem jednati. K takovému zmatku jest v každém období rozepře přihlédnouti z úřadu a právem zrušil procesní soud usnesením č. l. 4 první rok jako zmatečný, nařídil nové doručení žaloby pravé žalované Marii Zemanové mladší a nový prvý rok s touto žalovanou. Důsledkem toho, že se objevilo, že Marie Zemanová starší není vůbec procesní stranou, že se tedy nemohla sporu zúčastniti a v něm činiti návrhy, vrátil jí procesní soudce právem žalobní odpověď, pročež ani v tomto směru nebyl její rekurs opodstatněn.

Zbývá ještě zabývati se otázkou útratovou, o kterou Marii Zemanové starší, jak jest zřejmé z jejího rekursu, především šlo. Nebyla-li Marie Zemanová starší procesní stranou, nevztahují se na ni předpisy §§ 40 až 55 c. ř. s., upravující otázku procesních nákladů jen mezi účastníky rozepře. Z toho důvodu nelze zvláště § 48 c. ř. s. použiti na tento případ. Netřeba se o tom šířiti, že jmenovaná nebyla procesní stranou a ni před podáním návrhu žalobcova č. l. 4, netýkala-li se jí žaloba vůbec a byla-li jí jen omylem doručena, a na tom nic nemění, že mohla snad následkem totožnosti jména a bydliště býti považována za stranu, když podle obsahu žaloby vůbec stranou nebyla. Marie Zemanová starší má tedy jen hmotněprávní nárok proti žalobci na náhradu nákladů (škody) jeho zaviněním jí způsobených (§ 1295 obč. zák.) a nezbývá, než aby se této náhrady domáhala na žalobci — je-li třeba — pořadem práva, t. j. žalobou. Z téhož důvodu nemůže žalobce na Marii Zemanové starší žádati náhradu útrat úspěšného dovolacího rekursu.

Čís. 12996.

Osmihodinná pracovní doba (zákon ze dne 19. prosince 1918, čís. 91 sb. z. a n.).

Hajný ve státních lesích, který má denní, týdenní nebo měsíční plat, není vyňat z ochrany zákona o osmihodinné pracovní době.

Paušalování odměny za práce přes čas tím způsobem, že odměna za případné práce přes čas jest zahrnuta ve smluvené odměně za veškeré práce, jež jest zaměstnanec povinen konati podle služební smlouvy, není zakázáno a jest přípustným a vhodným způsobem odměňování služeb, které nelze pro jich měnivost ohraničiti určitým počtem pracovních hodin a které zaměstnavatel nemůže spolehlivě kontrolovati.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1933, Rv II 665/31.)

Žalobu hajného proti Československému státu (správě státních lesů) o zaplacení odměny za práci přes čas, o b a n i ž š í s o u d y zamítly. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.